

[Poul Møller.]

beløb, man skal betale i skat. Hvorfor skal man først fradrage det, man skal betale i skat, for så at få en reduceret indkomst og kunne sige: det, vi skal betale, er det samme, som vi før trak fra. Jeg tror i og for sig, det er her, den højtærede finansminister har sin særlige interesse i denne sag. På et eller andet tidspunkt vil man sige: ja, men hvad skal de omsvøb til, hvorfor skal man fradrage det beløb, man skal betale, for bagefter at regne ud, at det lige netop var det, man trak fra, man skal betale? Hvorfor ikke netop tage det beregnede statsskattefradrag som det beløb, man skal betale, så behøvede man ikke at trække det fra, så havde man selve statskatten?

Hvis der i tinget var almindelig tilslutning til fradragsrettens princip, ville man roligere kunne gå ind i en ordning som denne, men da en sådan tilslutning ikke foreligger, og da den højtærede finansminister aldrig har lagt skjul på, at han ikke bryder sig om skattefradragsretten og gerne så den afskaffet, i hvert fald for statskattens vedkommende, bliver man betænkelig ved denne manøvreren med statsskattefradraget, ved at det gøres til et fiktivt beløb, hvad der måske før eller siden — måske inden ret længe — kan medføre, at fradragsretten opgives helt. Den nuværende fradragsret har vel sine skavanker — det er dem, vi ønsker at bøde på, det er derfor, der er fremsat forskellige forslag og tanker — men alligevel betyder den, at man ikke skal betale skat af det beløb, man har afleveret til skattevæsenet. Det tror jeg er noget, mange forstår bedre, end at de ikke skal betale skat af et beregnet statsskattefradrag, som fremgår af nogle tabeller og ikke har nogen sammenhæng med det, de faktisk har betalt, men måske med det, de kommer til at betale, hvis de betaler deres skat.

Mit parti har altså disse betænkeligheder overfor lovforslagets princip, og jeg har gerne villet give udtryk for disse betænkeligheder her i dag, men jeg vil tilføje, at vi er villige til under skattereformudvalgets fortsatte arbejde at deltage i drøftelser om dette lovforslag, og vi håber stadig på, at de andre tanker og forslag, der er fremme, bl. a. vort eget forslag, vil indgå i disse

drøftelser, således at tinget kan nå frem til en løsning af problemet beskatning af indkomststigninger.

Bertel Dahlgaard: Det er nu et år siden, det radikale venstre i skattereformudvalget fremsatte til overvejelse en skitse vedrørende spørgsmålet om beskatning af indkomststigninger. Dette forslag til overvejelse lød således:

I tilfælde, hvor den selvangivne indkomst udviser stigning i forhold til det nærmest foregående år, foretager ligningsmyndighederne et fradrag i indkomsten på en trediedel af nævnte stigning.

Forslaget blev gjort til genstand for beregninger i finansministeriet, og disse beregninger viste — tør jeg vist sige — at den foreslåede simple regel førte til det tilsigtede resultat, nemlig en udligning af skattebyrderne, så den nuværende brandskatning af det første års indkomststigning blev nedsat så meget, at beskatningens skadelige indflydelse på den enkeltes lyst til øget indsats ville bortfalde. Den højtærede finansminister erklærede sig da også rede til at medvirke til gennemførelsen af en sådan ordning. I vinterens løb fremkom der så andre ideer. Venstre og de konservative fremsatte forslag om at nå frem til et resultat gennem adgang til forudbetaling af skat. Ordningen ville efter mit skøn medføre en meget forøget administration uden at løse problemet. Endelig fremkom finansministeren så for kort tid siden med en tredje idé, den, der er indeholdt i det foreliggende lovforslag, idet ministeren har hævdet, at den foreslåede ordning i det store og hele fører til tilsvarende resultater som den af det radikale venstre foreslåede trediedelsregel og samtidig vil være lettere at administrere. Jeg betvivler dette sidste, men det synes, som om venstre og de konservative foretrækker finansministerens forslag fremfor trediedelsreglen. Nu synes det ganske vist — at dømme efter det ærede medlem hr. Poul Møllers tale for lidt siden — som om de konservative er blevet noget mere betænkelige, end de hidtil har været, ved dette forslag, men vi må nu se nærmere på det endeligt formulerede forslag, som det nu foreligger.

Jeg tror ikke, det kan nægtes, at det foreliggende lovforslags bestemmelser må synes